

Een ervaring rijker: Wereldkampioenschappen junioren in Plovdiv Bulgarije

Vertrek en aankomst.

Na een voorbereidende trainingsweek was het maandag 23 juli dan zover. We reizen af naar Bulgarije. Na een overstap op de Bosbaan komen we ruim op tijd aan op vliegveld Eindhoven. Iedereen blijkt mooi op tijd aanwezig: Albart Flier, William Bos en Ruth Vorrsselman, die mee gaan doen aan het WK onder de 23 jaar en Femke Jansen, mijn K2-maatje op de 500 m. Natuurlijk staan ook Nicole Bulk en Femke Roos als begeleiders klaar. De familie Bos zitten in hetzelfde vliegtuig en reizen als supportersgroep mee. Al snel blijkt dat onze vlucht behoorlijk wat later komt. Het wachten duurt lang, maar uiteindelijk gaan we dan met 2 ½ uur vertraging de lucht in. Door onze vertraging komen we midden in de nacht aan. Gelukkig staat er wel een busje van het hotel op ons te wachten. Pas om 02.30 zijn we op onze kamers en kunnen we gaan slapen.

Plovdiv en de wedstrijdbaan

De volgende dag gaan we onze boten ophalen, stellen we ze af op onze maat en controleren we het gewicht. Voor mij betekent dat ik een K1 en samen met Femke een K2 moet nakijken. Alles is verassend soepel op orde, zodat we al snel de baan kunnen verkennen. De wedstrijdbaan is 2 kilometer lang en ligt naast de rivier de Maritsa in het noordwesten van de stad in een groen park met een enorm sovjet-monument. De baan zelf is zo'n 3,5 meter diep en is bij het eerste varen meteen al verassend snel. Voor iemand die het ondiepe prutwater van het Zwet gewend is, gaat dit heel wat soepeler. Op de kop van de baan staan alle botenwagens en is de toegang strikt beperkt tot sporters, coaches en officials. Wil je je ouders of supporters zien moet je zelf de tribune opzoeken, die in de buurt van de finish is te vinden. Er is helaas geen aparte opvaarbaan, waardoor je als je opvaart stil moet gaan liggen als er een wedstrijd gestart wordt, maar de rest is echt allemaal super goed geregeld.

Ik was nog nooit in Bulgarije geweest en verwachtte een grauw, somber Oostblokland. Niets is minder waar. Plovdiv blijkt een kleurrijke, gezellige stad te zijn met veel terrassen en bezienswaardigheden. De mensen zijn erg hartelijk en doen hun best om zich verstaanbaar te maken ondanks hun, vaak, slechte Engels. Het eten in het hotel is prima. Bijzonder is wel dat er veel koud gereserveerd wordt, zelfs de aardappelen, rijst en pasta. Alleen het vlees is warm. Maar niet gemopperd want er is meer dan genoeg.

Na het invaren op woensdag kom ik een journalist tegen die mij voor het oog van de camera een interview afneemt. Totaal onverwacht kom ik toch nog aardig uit mijn woorden, gelukkig. Het gesprekje is terug te vinden op facebook.

Van tevoren verwachtte we dat het zwaar weer zou worden. Het kan erg heet worden tijdens de Bulgaarse zomer, maar de eerste dagen valt dat reuze mee. Het is veel bewolkt en het regent af en toe een beetje. De temperatuur is rond de 25 graden. Pas verder op in het toernooi komt de zon er meer uit en wordt het echt boven de 30 graden. Dan is het zaak om niet in de zon te gaan zitten en veel, heel veel te drinken!

De 200 meter K1

Donderdag is mijn eerste serie op de 200 meter, meteen op zo'n beetje het heetst van de dag rond 3 uur in de middag. Ik denk niet dat het nu daar aan lag, maar het liep nog niet erg lekker. Ik kwam maar moeilijk in de juiste slag. Op karakter plaatste ik me op het nippertje voor de halve finale. Na een extra rondje techniekaanwijzingen van Nicole loopt het gelukkig zaterdagochtend vroeg een stuk beter. De concurrentie is echter moordend in deze zware halve finale en ik weet me niet te plaatsen voor de finale. Met een 15de tijd van de 39 mag ik als eerstejaars junior best tevreden zijn, maar eigenlijk je wil natuurlijk altijd meer.

De 500 meter K2

Diezelfde zaterdagmiddag staat ook onze serie voor de K2 500 meter op het programma. Femke en ik gaan razendsnel van start en de eerste 250 meter vliegen we over het water. De finish is helaas nog 250 meter verder en het laatste deel verloopt iets minder soepel. Hierdoor plaatsen we ons niet voor de halve finale. Op zich teleurstellend. We hadden gehoopt ons voor de halve finale te plaatsen. Maar goed de competitie is pittig. Het komt voor dat de junioren zelfs harder varen dan de senioren. We moeten ons dan maar weer voorhouden dat we eerstejaars zijn in al dit geweld en dat we deze ervaring meenemen naar volgend jaar.

Zondag en Maandag: afsluiting en vertrek

Zo komt het dat we zondag niet meer hoeven te varen. Ik ga natuurlijk wel kijken bij Ruth, die een B finale haalt en zich bij de 16 beste van de wereld schaart en William die net de B-finale mist. Daarna gaan we met alle sporters de stad in om rond te kijken, een presentje voor de coaches te kopen en een restaurant te zoeken voor ons gezamenlijke afscheidsmaal met de ouders. Plovdiv blijkt een gezellige stad met een prachtig opgegraven arena midden in de stad! De keuze valt op een Italiaans restaurant in de buurt van het Romeinse theater. We eten heerlijk pizza en andere Italiaanse lekkernijen en ik pak dan lekker mijn rust in het hotel, terwijl de anderen de stad nog tot in de vroege ochtenduren onveilig gaan maken.

De volgende dag gaan we na een kort bezoek aan het Romeinse Theater ons opmaken voor vertrek. Gelukkig is het vliegtuig nu een stuk beter op tijd en komen we zonder problemen om een uur of 8 's avond weer aan in Eindhoven: een hele ervaring rijker!